

Dreamwear Club
2/2024

Dreamwear Club

2/2024

Tässä numerossa

- 3 Päätoimittajan terveiset
- 3 Puheenjohtajalta
- 4 Dreamwear Club Saksanmaalla
- 13 Kuvia Morvan kevättapaamisesta
17.-19.5.2024
- 15 Dreamwear Club Tukholman Pridessa
2.-4.8.2024
- 23 Kutsu Dreamwear Club DwC ry:n
syyskokoukseen 2024
- 24 Kutsu Club DwC ry:n syystapaamiseen 2024
- 24 Syystapaamisen 2024 ohjelma

Dreamwear Club DwC ry

Kotisivut:

www.dreamwearclub.net

Facebook:

www.facebook.com/DreamWearClub

Instagram:

www.instagram.com/dreamwearclub/

Sähköposti:

dwc@dreamwearclub.net

Jäsenmaksu 30 €, maksuohjeet kotisivulla

Miksi kannattaa olla DWC:n jäsen?

- ilo kuulua mukavaan joukkoon
- oma jäsenlehti kotiin lähetettynä
- saat oikeaa tietoa omasta identiteetistäsi
- pääset vain jäsenille suunnattuihin tapahtumiin
- ilmainen jäsenyys puolisollesi

DreamWear Club 2/2024

ISSN 1456-6079

26. vuosikerta

Ilmestyy 2 kertaa vuodessa

Päätoimittaja:

Anukatariina Saloheimo

Toimittaja: Sini-Tuulia Lehtinen

Taitto: Eeva Lamminen

Painopaikka:

Trinket Oy, Helsinki

Toimituksen sähköposti:

dwc@dreamwearclub.net

Etukansi: Mimmi ja TaruNiina

Tukholma Priden paraatissa.

Kuvan ottaja: Anukatariina

Päätoimittajan terveiset

Vuonna 2024 Dreamwear Clubin toimintaan on osunut parikin järjestötason matkaa ulkomaille. Tästä syystä tästä jäsenlehden numerosta tuli matkailupainotteinen. Seuraaviin numeroihin on luvassa mm. kertomuksia onnistuneista kaapista tuloista ja jäsenistön muistoja menneiltä vuosilta.

Puheenjohtajalta

Translain uudistamisesta on jo yli vuosi ja nyt meillä on jo kokemuseräistä tietoa siitä, miten nämä asiat ovat edenneet. Edelleen julkisuudessa käydään keskustelua erityisesti ikärajavaatimuksesta eli siitä, että alaikäiset jäivät uudistuksen ulkopuolelle. Tämä vaatii vaikuttamistyötä. Ja siksi teemme työtä muiden järjestöjen kanssa sen hyväksi, että myös nuoret pääsisivät asianmukaisen hoidon piiriin.

Maailmanlaajuisesti transvastainen toiminta on lisääntynyt erityisesti tiettyjen järjestöjen taholta. Mutta toisaalta yleinen mielipide on meidän puolesta on lisääntynyt. Kiitos kuuluu kaikille niille, jotka ovat omalla toiminnallaan tehneet asiaamme tunnetuksi ja siten luoneet myönteistä mielikuvaa transihmisistä.

Yhteistyön lisääminen on erittäin tärkeää eri järjestöjen välillä. DWC on kaavaillut yhteistyötä erityisesti Transfeminiinien kanssa, mutta myös muiden SETA:n jäsenjärjestöjen kanssa. Translasten ja -nuorten perheiden kanssa on jo suunniteltu tapaamista puheenjohtajatasolla. Näen myös, että Sateenkaariseniorit muodostavat hyvän yhteistyökumppanin meille.

Kevätkokouksessa meillä oli työpajat, jossa ideoitiin yhdistyksen toimintaa eri sektoreilla. Työpajat koettiin hyväksi ja niissä syntyi paljon keskustelua. Hallitus sai arvokasta palautetta. Yleisesti ottaen ei erityistä uutta toimintaa haluttu, vaan kokouksissa ja tiedottamisessa haluttiin noudattavan totuttuja toimintamuotoja. Ja se on ymmärrettävää. Ikääntyvä jäsenistö haluaa tuttua ja turvallista tapaamista. Tästä syystä syystapaamisen kokoontumispaikaksi haluttiin edelleen Jämsän Morva. Syyskokous pidetään syyskuun 27.-29.9. 2024. Tuonempana löytyy erillinen kokouskutsu ja päivien ohjelma.

Tukholman Pridessa kävimme sopivan kokoisella porukalla. Helsingistä lähti 10 naista ja Turusta 4. Matka oli onnistunut. Suuret kiitokset Yvonnelle, joka toimi matkan organisoijana. Lauantaina marssimme ja perjantaina tapasimme FPES- yhdistyksen (=Full Personal Expression Sweden) edustajat dinnerillä. Mielenkiintoista keskustelua syntyi. Tästä lisää erillisessä kirjoituksessa.

Syyskokouksessa valitaan erovuoroisten jäsenten tilalle uudet jäsenet. Toimikausihan on valituilla henkilöillä 2 vuotta. Minun osaltani kaksi vuotta tulee täyteen ja siksi totean, että yhdistys valitsee tilalleni uuden puheenjohtajan. Kiitän kaikkia näistä kahdesta vuodesta ja siitä, että sain palvella legendaarista yhdistystä.

Helsingissä 14.8.2024

Sari Kristiina Beck

Puheenjohtaja

DwC

Dreamwear Club Saksanmaalla

Teskti ja kuvat: Anukatariina ja Sini

Dreamwear Clubissa on jo hyvän aikaa ollut puhetta matkasta Berliiniin. Viime talvena se vihdoinkin alkoi toteutua, kun Sini pisti matkanjärjestäjätaitonsa käyttöön, ja suunnitteli ja varasi matkan kohteineen. Väkeä siihen ei kuitenkaan paljon osallistunut, Sini, Anukatariina, Hanna-Maria ja puolisonsa. Toukokuussa toteutuneessa matkassa oli kaksi yhteistä päivää, ja molemmat pariskunnat tutustuivat tämän lisäksi omavalintaisiin kohteisiin.

Lebensort Vielfalt, sateenkaariasumista Berliinissä

län karttuessa sateenkaari-ihmisen oikeus elää omana itsenään ei aina toteudu, koska toimintakyvyn aletessa myös itsemääräämisoikeutta kavennaan usein tavoilla, jotka eivät ota yksilön erityisyyttä huomioon. Toinen hoitoympäristöissä esiintyvä ongelma on toisten seniorien suvaitsematon asenne.

Suomessa suunniteltiin 2000-luvuna alkupuolella turvallisia asumismuotoja sateenkaarisenioreille, joissa heidän erityisyytensä osattaisiin ottaa huomioon. Asiassa oli aktiivinen erityisesti lesboyhdistys Mummolaakso. Rahoituksen ja muiden järjestöjen sitoutumishalun vähäisyyden takia hanke ei koskaan edennyt kovin pitkälle.

Tuon jälkeen Suomen sateenkaarijärjestöt ovat valinneet linjan, jonka mukaan yhdenvertaisuus pitäisi toteutua kaikissa hoitopaikoissa. Tämän mukaisesti hoitohenkilöstöä on koulutettu ja Seta on lanseerannut tähän tarkoitukseen sateenkaariser-

tifikaatin. Näillä toimilla yhdenvertaisuus on lisääntynyt, mutta ne eivät ole saavuttaneet lähellekään kaikkia Suomen hoitoyksiköitä.

Saksan matkallamme tutustuimme Berliiniin rakennettuun sateenkaariasukkaiden taloon Sinin vaihto-oppilaskauden aikaisen ystävän Jochen Kapellerin kutsumana ja opastamana. Lebensort Vielfalt on mittava kuusikerroksinen nurkkatalo Südkreuzin juna-aseman lähellä. Tutustumiskierrokseen pääsemiselle on pitkä jono, mutta me pääsimme erityisvieraina sen jonon ohi.

Talon rahoitus on ollut onnekas: Pohjakassan testamenttasi eräs miljonääri, ja sitä on kerrytetty tunnettujen taiteilijoiden järjestämällä tukitapah-tumilla. Jatkuva rahoitus on turvattu veikkausvoit-tovaroista sekä Berliinin senaatin myöntämällä jatkuvalla yli 55-vuotiaiden pienituloisten asumista tukevan yleisavustuksen turvin. Asukkaiden varallisuus on otettu huomioon siten, että varakkaat mak-

Manfred yksionsä parvekkeella.

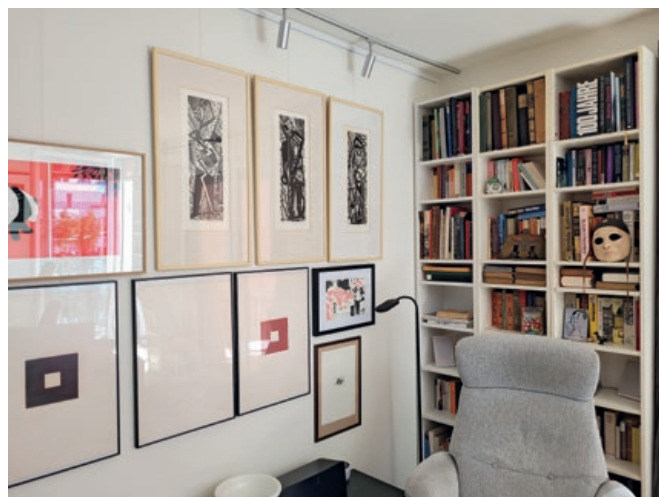
savat enemmän kuin vähävaraisemmat. Asunnoissa on vaihtelevia varustetasoja riippuen siitä, miten itsellinen asukas on. Huomattavaa on etteivät keittiökalusteet kuulu yleensä asuntoon, vaan jokainen joutuu hankkimaan ne itse. Talon asukkaat olivat onneksi saaneet eräästä liikkeestä poistoviestistä mallistoista 50% alennukset. Asennustyöt oli tehty yhdessä.

Eläkkeellä oleva sairaanhoitaja Manfred maksaa siitä 560 €/kk. Vuokra sisältää, toisin kuin yleensä Saksassa, sekä vesimaksun että maalämmöllä tuotetun lattialämmityksen.

Suhteellisen varakkaat Lars ja Georg maksavat kaksiosaan 1240 €/kk. Tämäkin on Berliinin nykyiseen hintatasoon verrattuna edullinen. Kuulimme myös, että juristi Georg on merkittävä henkilö sateenkaarioikeuksien puolustamisen kannalta: On paljolti hänen ansiotaan, että valtio on saatu maksamaan korvauksia sodan jälkeen suuntautumisensa takia vangituille homoille.

Peseytymistilat ovat jo alun perin sellaiset, että ne sallivat asumisen toimintakyvyn heiketessä - esimerkiksi pyörätuolilla liikkuminen on niissä mahdollista. Myös rollaattorille on suunniteltu oma säilytystilansa. Niille, jotka eivät halua syödä yksin kotonaan, on tarjolla mahdollisuus yhteisruokailuun yhteisötilassa osallistumalla sen valmistamiseen.

Talossa asuu seniorien lisäksi opiskelijoita ja työkäisiä ja siellä on jopa päiväkotiympäristön lapsille. Talossa on niin ikään kaksi tuetun asumisen yksikköä pääasiassa päihdeongelmista toipuville

Näkymä Larsin ja Georgin olohuoneeseen.

Porraskäytävissä oli erilaisia seinämaalauksia. Kuvan naiset pyysivät meitä katsomaan omiaan.

sateenkaari-ihmisille. Laaja sisäpiha on yhteiskäytössä korttelin muiden talo-osuuskuntien kanssa. Toimintakyvyn heiketessä tarjolla on myös hoito- ja kuntoutuspalveluita, ja osa asukkaista asuukin varsinaisella hoito-osastolla.

Sisäpiha, jossa myös päiväkodin piha.

Alakerrassa on tuetun työllistämisen avulla työskentelevien sateenkaariasukkaiden ylläpitämä kahvio, josta saa eurolla kahvin ja maukkaan kakkupalan. Kahvio on ahkerassa käytössä, ja siellä mekin ehdimme kuulla useita värikkäitä elämäntarinoita. Yksi niistä oli erään taiteilijan, joka oli esiintynyt taiteenteon ohella hurmaavana Marlene Dietrichinä. Kahviossa ja sen vieressä sijaitsevassa sateenkaariystävällisessä ravintolassa järjestetään erilaisia tilaisuuksia, kuten syntymäpäiviä ja muita merkkitapahtumia.

Kuten arvata saattaa, talo ei ole saanut olla turvasa poliittisten vastustajien häiriköinniltä. AfD on järjestänyt mielenosoituksen, sen kärkenä väite, että seniorihomot olisivat vaaraksi päiväkodin lapsille. Paikalle tulleita n. 50 mielenosoittajaa oli ollut n. 200 taloa puolustavaa vastamielenosoittajaa, ja ympäröivien talojen asukkaat osoittivat tukensa sateenkaarilipuilla ikkunoissaan.

Äärioikeistolaiset häiriköt olivat myös tunkeutuneet päiväkotiin korjausmiehiksi tekeytyneenä levittäen sen WC-tiloihin sinänsä vaaratonta, mutta erittäin epämiellyttävän hajuista voihappyä. Häiriöiden vuoksi poliisi on ottanut talon seurantaansa, ja käydessämmekin sen edessä oli poliisiauto parkissa.

Kahvion terassi 5. kerroksesta nähtynä. Viereinen osuuskunta-asuntojen talo on vielä kesken

Aina välillä tulee mieleen, minkälainen oma vanhuus on, kun voimavarat eivät riitä itselliseen asumiseen. Näkemämme täyttäisi kaikki toiveet sen suhteen: Vanhus otettaisiin huomioon omana persoonana ja toisaalta hänellä olisi mahdollisuus tärkeänä pitämäänsä sosiaaliseen elämään. Suomessa näkemämme ratkaisu on vain toiveunta, täällä olosuhteet ovat paljon karummat, jos tilillä ei satu olemaan sievoinen summa rahaa. Hoitohenkilökunnan yhdenvertaisuuskoulutuksella voidaan kuitenkin ottaa joitakin askelia tätä tavoitetta kohti riippumatta siitä, missä kohteessa viimeiset vuotensa tulee viettäneeksi.

Manfredin suojelusenkeli

Spree-joella

Perjantai-iltana tapasimme Hanna-Marian puolisoineen hotellilla. Lauantaiaamupäivä oli varattu miniristeilylle Spree-joella. Pisimmillään se jatkui Tiergartenia reunustavassa jokihaarassa. Matkalle osuivat mm. Valtiopäivätalo ja hulppea liittokanslerin virka-asunto, jossa ei ilmeisesti tosin voinut asua rakennusvirheiden takia. Suunnilleen vasta-

päätä tätä rakennusta näimme rannalla taideteoksen, joka muodostui kalkan kukista sateenkaaren värein värjättyinä. Seuraavana päivänä sateenkaarikävelyn oppaamme tiesi kertoa, että kyseessä oli muistomerkki paikalla, jossa oli sijainnut Magnus Hirschfeldin instituutti, jossa mm. Lili Elben sukupuolenkorjausleikkaukset suoritettiin.

Tunnelmia jokiristeilyltä

Lainahöyhenissä lainateatterissa

Lauantai-iltana nautimme upeasta esityksestä teatterissa. Tuotanto oli Komische Operin Lainahöyhenissä, mutta koska teatteritalo oli remontissa, esitys oli lainatiloissa Schiller Theaterissa. Se sijaitsee melko lähellä hotelliamme, joten saatoimme mennä sinne jalan.

Näytöksemme oli teoksen toiseksi viimeinen esityskerta ja siksi loppuunmyyty. Koska Schiller Theaterrin lava on reilusti pienempi kuin Komische Operin oma, näyttämöllepanoa oli jouduttu miettimään uudelleen. Silti sitä ei oltu juurikaan muutettu vaikka tanssinumeroissa tuntui olevan aika ahdasta. Arvosteluista kerrottiin, että näyttämön tiiviys oli monen toimittajan mielestä tunnelmallisempi ja jotenkin aidompi. Kulisseissa ja puvustuksessa ei oltu säästelyä ja se näkyi. Esitys oli mukaansatempaava ja laulajinakin näyttelijät olivat ihan kelvollisia.

Esitys oli saksankielinen, mutta englanninkielinen tekstitys juoksi näyttämön yläpuolella. Tyytyväisinä ja iloisina astelimme takaisin majapaikkaamme.

Koska näytelmä oli koko matkan päätavoite, voi todeta matkan tältä osin onnistuneen.

Schöneberg ja menneen dekadenssin korttelit

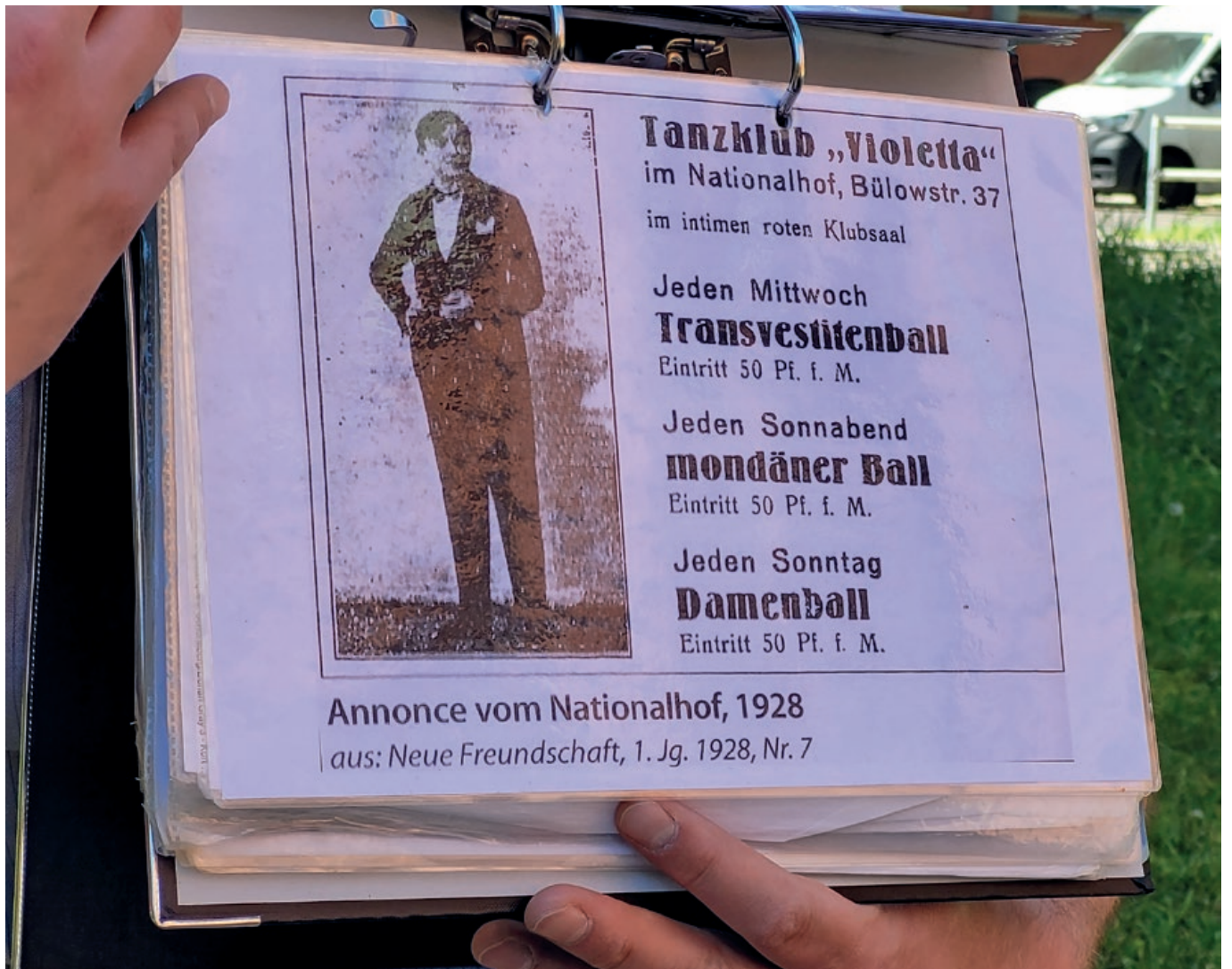
Sunnuntaiamupäivä kului opastetulla kävelyllä Schönebergin kaupunginosassa. Se oli Weimarin tasavallan aikaan teatterin, revyyen, jazzin ja trans- ja homokulttuurin mekka koko Euroopassa, jossa kaikki saivat olla rauhassa omana itsenään ennen natsien aloittamaa häirintää ja lopulta koko alueen sulkemista. Esimerkiksi kirjailija Christopher Isherwood, jonka teokset ovat pohjana Cabaret-musikaalille, muutti sinne maanpakoon Englannista!

Kävelimme ison kierroksen Schönebergin kortteleissa. Aika iso osa kohteista on kadonnut sodan raunioittamana, liikennejärjestelyjen hävittämänä ja käyttötarkoitusta muuttamalla. Oppaamme kertoi kuitenkin värikkäästi homo- ja transklubeista, joissa meno saattoi äityä välillä melkoiseksi.

Natsien valtaantulo tukahdutti luonnollisesti Schönebergin iloisen iltaelämän. Asia ei ollut kuitenkaan aivan suoraviivainen. SA:n päämaja sijaitsi

nimittäin nurkittain Eldorado-nimisen homoyökerhon kanssa, ja tiedetään SA:n päällikön Ernst Röhm'n siellä usein vierailleen. Oppaamme tiesi hänen kohdanneen siellä häneen esimiesasemassa olleen sotilaan naiseksi pukeutuneena. Röhm'n homoseksuaalisuus tunnettiin natsien johdossa, mutta siihen ei aluksi erityisemmin puututtu. Kun Röhm tapettiin Pitkien puukkojen yönä 1.7.1934, asia nostettiin toki voimakkaasti esiin hänen maineensa tahraamiseksi.

Nytemmin sateenkaariväki on taas palannut Schönebergiin, homobaareja oli runsain mitoin alueen sydämessä. Kävelyn lopuksi meillekin tuli tarve pistäytyä sellaiseen – nälkä alkoi olla melkoinen. Valitsimme hätäpäissämme ulkoa ja baarialueella nuhjuisen oloisen paikan. Meidät ohjattiin kuitenkin salin puolelle, ja siellä olikin kalustus, joka muistutti alueen menneestä loistosta.

Oppaan esittelykirjassa oli paljon kuvia vanhoilta hyviltä ajoilta.

Näkymä nurkkatalossa sijainneeseen Eldorado-yökerhoon SA:n päämajan suunnasta katsottuna.

Anukatariina ja Hanna-Maria homoravintolan mennyttä aikaa huokuvassa salissa.

Leipzig

Maanantaina Hanna-Maria ja puolisonsa jäivät edelleen Berliiniin, ja meidän matkamme jatkui pistäytymisenä Leipzigiin. Kaupungissa on viehättävä vanha kaupunki, jossa korostuu keskiajan lisäksi 1600-1700-luvun barokki. Sen ympärillä on varakkaiden ihmisten rakennuttamia kerrostaloja 1800-luvulta ja 1900-luvun alusta. Alue on kuitenkin ränsistynyt aika tavalla DDR:n aikana, ja nyt siellä suuri määrä maahanmuuttajia. Siellä sijaitisi myös hotellimme.

Leipzigin keskustassa on kaksi historiallisesti merkittävää kirkkoa. Nikolainkirkolla on ollut keskeinen rooli DDR:n vapautumisessa vuonna 1989, koska siellä pidettiin jumalanpalveluksia, joissa syntyi ihmisten rohkeus käydä sortohallintoa vastaan. Kun tulimme matkalaukut hotellille jätettyämme kirkolle, huomasimme, että vuodesta 1982 lähtien joka maanantai pidettävä rauhanhartaushetki alkaa juu-

ri. Tilaisuus oli myös tuolloin 1984 virkaan astuneen papin eläköitymisjuhlan osa. Hänen työtehtävänsä oli alusta saakka ollut rauhantyö sekä osallisuuden kehittäminen alueen aktiivien kanssa. Kuten tiedetään, syntyi liike, joka levisi ympäri DDR:ää - kyntilämielenosoitukset Leipzigissa alkoivat maanantaina 18. lokakuuta 1983 klo 17 ja jatkuivat sekä kasvoivat joka maanantai lopulta valtaviin mittoihin. Pappi muistutti, ettei tavoitteena ollut vallankumous vaan kansalaisten ihmisoikeuksien ja vapauden toteutuminen.

Tämän jälkeen keskityttiin maailmanrauhan erityisen vaaralliseksi käyneeseen tilanteeseen. Nyt jo eläkkeellä oleva entinen piispa puhui kristityn vastuusta pyrkiä oikeudenmukaisuuteen ja aktiiviseen vaikuttamiseen rauhan puolesta - ei yksin sanoin vaan ennen kaikkea myös teoin. Hän kehotti ihmisiä tarkastelemaan joidenkin suurten johtajien

Sodanvastainen juliste Nikolainkirkon seinässä.

tapaa käyttää kristinuskoa omien epäoikeudenmukaisten rauhanvastaisten päämääriensä toteuttamiseen. Nimiä hän ei maininnut, mutta se ei ollut tarpeenkaan. Hän oli huolissaan ihmisten välinpitämättömyydestä toisiaan kohtaan ja vallitsevasta itsekkyydestä. Hän peräänkuulutti kristityn vastuuta ja myös seurakuntalaisten aktiivista poliittista osallistumista. Ennen kaikkea ihmisten tuli äänestää tulevaisuudessa osavaltiovaaleissa demokratian puolesta eikä antaa tilaa äärioikeiston valtaan pääsulle, sillä tällaisesta on Saksalla järkyttävät kokemukset.

Tämän jälkeen hän esitteli hiippakunnan uuden hankkeen, jonka vapaaehtoisena koordinaattorina hän toimii. Hiippakunta on ottanut suojelukseensa 23 venäläistä aseistakieltäytyjää, joille on nimetty eri seurakunnissa ammattilaisten ja vapaaehtoisten tukiryhmiä. Tukiryhmät tekevät yhdessä aseistakieltäytyjän kanssa suunnitelmat kielen oppimiseksi, koulutuksen saamiseksi ja työllistymiseksi. Seurakunta tarjoaa asunnon ja ylläpidon kunnes henkilö itse pystyy hankkimaan ne. Lisäksi seurakunta huolehtii psykososiaalisen tuen saamisesta. Kullakin on myös tukihenkilö arkielämän kanssa kulkijana. Lopuksi saimme kuulla englanniksi yhden hankkeen osallistujan kokemuksia. Hänelle oli valtava kokemus, että juuri kirkko on tarjonnut hänelle kaiken avun aseistakieltäytyjänä. Venäjälähän kirkko on täysin Putinin näpeissä. Niin ikään ihmisten vapaaehtoisuus on tehnyt häneen suu-

ren vaikutuksen. Kyyneleitä vierähti sekä puhujan että kuulijoiden poskilla.

Muutaman korttelin päässä Nikolainkirkosta sijaitsee Tuomaskirkko, joka on maailmankuulu sen takia, että Johann Sebastian Bach toimi siellä kanttorina, ja sävelsi kuuluisat passionsa. Kirkon ovi oli auki, ja meidät lähes vetäistiin sisään, ja työnnettiin ohjelmalehtinen käteen: Alkamassa oli mestarikurssin konsertti, jossa saimme kuulla J. S. Bachia ja muuta urkumusiikkia hänen kotikirkossaan ja hänen työvälineenään olleilla uruilla – jotka lienevät toki restauroitu siitä ajasta perusteellisesti.

Leipzig on myös Mendelssohnin musiikkisuvun kotipaikka, ja vierailimme sen takia heidän kotitalostaan tehdyssä museossa. Perheen ylivoimaisesti kuuluisin vesa oli Felix. Eriytyisen kiinnostavaa oli tutustua hänen niin ikään ultralahjakkaan Fanny-siskonsa elämään ja tuotantoon, joita molempia vaikeuttivat luonnollisesti sen ajan naisille asetetut rajoitteet. Museossa oli huone, jossa saattoi eläytyä Fannyn pitämään musiikkisalonkiin.

Berliinissä tapaamamme uuden tuttavamme esittämä Marlene Dietrich lauloi aikanaan lumoavan kaipaavasti, että *”Ich hab’ noch einen Koffer in Berlin”*. Kennellekään meistä ei käynyt ihan niin hullusti, mutta yksi Anukatariinan punainen kesähame ja kaksi siihen sopivaa t-paitaa siellä edelleen jossain ovat.

Tuomaskirkko sisältä ja vähän ulkoakin.

Nautiskelemissa Fanny Mendelssohnin musisoinnista hänen salongissaan.

Kuvia Morvan kevättapaamisesta 17.-19.5.2024

Kuvat: Anukatariina

Puheenjohtaja Sari toivotti ystävät ja vieraat tervetulleeksi

Mestari BB vastaan haastaja Susanna

Tuula Marikan tietovisa

*Kevätkokoustunnelmia:
TaruNina laittaa tilit
kohdalleen.*

*la purkaa ryhmätyötä
kehittämistyöpajassa.*

*Lauantai-iltana Morvan
emäntäkin veti ylleen
bilemekon, ja tuli
mukaan joraamaan.*

Dreamwear Club Tukholman Pridessa 2.-4.8.2024

Dreamwear Club osallistui isommalla joukolla vuoden 2024 Tukholman Prideen. Tässä jutussa on siitä matkasta eri osallistujien kertomuksia.

Elämysmatka, jolla pääosassa olimme me itse

Teksti: SariKristiina

Kuohuvaa matkan alkamisen kunniaksi. Kuva: Anukatariina

Joukko aktiivisia naisia päätti lähteä Tukholman Prideen. Tapahtuma oli poikkeuksellisesti jo elokuun alussa, mutta silti meitä löytyi 14 henkilöä laivamatkaan. Helsingistä meitä lähti jo torstaina 1. elokuuta ja Turun 4 rouvaa lähti matkaan perjantai-iltana.

Helsingistä lähtijät, joita oli siis 10, kokoontuivat Viikingin terminaaliin. Yvonne oli ansiokkaasti hoi-
tanut kaikki järjestelyt matkavarauksista aina hotellivarauksiin saakka. Torstai-ilta sujui mukavasti

illallisen ja yhteisen yökerhohetken merkeissä. Kuohuviinit kuuluivat toki kuvioon mukaan.

Perjantai-aamuna lähdimme kävellen kohti Scandic-hotellia. Kun olimme jättäneet matkatavaramme hotellin säilöön, lähdimme tutustumaan Tukholman vanhaan kaupunkiin. Palattuamme sieltä valmistauduimme tapaamaan hotellin illallisella ruotsalaisen sisaryhdistyksen FPES:n eli FullPersonal Expression Sweden.

DwC:n ja FPES:n yhteinen illallinen. Kuva: Yvonne/tarjoilijapoika

Illallisella meitä oli 10 suomalaista ja 5 ruotsalaista. Osa viimeksi mainituista oli osalle meistä tuttuja, olihan FPES vierailut pari kertaa Helsingissä ja me taas vastavuoroisesti Tukholmassa. Sijoituimme siten, että meillä oli mahdollisuus keskustella mielenkiintoisista asioista. Päällimmäinen havaintoni oli se, että meillä molemmilla mailla on hyvin samantyyppinen kokemusmaailma sekä samat ilot ja murheet. Pystyimme antamaan syvällisempää tietoa yhdistyksestämme historiikin ja jäsenlehden irtonumeroiden kautta. Ilta päättyi siihen, että saimme kutsun FPES:n blokkiin Pride-kulkueessa. Numero oli 16.

Lauantaiaamuna lähdimme aamiaisen jälkeen liikkeelle jalkaisin kohti kulkueen aloituspaikkaa. Mitä lähemmäksi saavuimme sitä korkeammaksi tunnelma kohosi. Lopulta saavuimme pelipaikalle ja löysimme nopeasti blokkimme nro 16. Tervehdim-

me väkeä ja esittäydymme Suomen delegaatioksi. Takanamme ollut rekka loi turvallista tunnelmaan vahvalla musiikilla. "We don't care, we love it"

Kulkue lähti vähitellen liikkeelle. Heilutimme sekä FPES viirejä sekä sateenkaarilippuja. Verrattuna Helsinki Prideen asetelma oli erilainen: Paraatiin osallistui n. 50 000 ihmistä, mikä on vain puolet Helsingin vastaavasta määrästä. Katsojia sen sijaan oli järjestäjien arvion mukaan 500 000, mikä tarkoittaa puolta Tukholman kaupungin asukasluvusta. Eikä se yleisö seissyt vain tuppisuuna, vaan hurrasi, kannusti ja osoitti suosioitaan. Tuli tosi hyvä fiilis. En olisi kyllä uskonut, että jonakin päivänä kävelen Tukholman kadulla ja kymmenet tuhannet ihmiset iloitsevat ja taputtavat sille, että kävelen mekko päällä kadulla. Kävimme antamassa ylävitokset monelle katsojalle.

DwC lisäsi FPES:n blokin naisvahvuutta merkittävästi. Kuva: Anukatariina

Gitta ja Theakin jaksoivat marssia alkumatkan. Pidempi marssi taisi olla takseille, jotka eivät päässeet marssireitin lähellekään. Kuva: Yvonne

Mimmi ja TaruNina edustivat tyylikkäästi seuraamme. Kuva: Yvonne

Duracell-Angelica ja Anukatariina kansaa villitsemässä. Ensin mainittu kyllä totesi jälkeempään, että tanssiminen otti nyt ensimmäistä kertaa voimille. Ikää hänelle on kertynyt jo 82 vuotta. Kuvat: Anukatariina ja Jane Emilia Schütt

Emeritaprofessori Angelica muistuttamassa fundamentalisteja siitä, mistä kristinuskossa on oikeasti kyse. Kuva: Anukatariina

Paraatin loppupuolella tapahtui jotakin vakavaa. Puiston laidalla joukko aggressiivisia ihmisiä huuteli meille iskulauseita ja heiluttelivat roomalaisia teloitusvälineitä. "Oliko heillä tarkoitus käydä väkivaltaiseksi, pohdin". Joku meistä ymmärsi huikata heille, että "We love you, too!". Näin toimimme Raamatullisesti noita vihaisia ihmisiä kohtaan. Onneksi paikalla oli virkapukuisia poliiseja turvaamassa meidän kulkuettamme. Siviilipukuisia emme havainneet, mutta sisarjärjestön kertoman mukaan heitä oli runsaasti yleisön joukossa mahdollisten äärioikeistohyökkäysten varalta. Joskus Soldiers of

Odin oli yrittänyt hyökkäystä, jolloin nämä jumalan soturit oli pantu maihin seitsemässä sekunnissa.

Poliiseilla, kuten muillakin ammattiryhmillä, oli oma osastonsa. Armeija, pelastusviranomaiset, hoitajat, yms. halusivat marssimalla osoittaa kannustavansa ihmisten yhdenvertaisuutta sukupuolesta, sukupuoli-identiteetistä, seksuaalisesta suuntautumisesta huolimatta. Hienoa oli nähdä nämä kaikki ihmiset, jotka nimenomaan korostivat rakkautta lähimmäistä kohtaan.

Ruotsin armeijan rekassa oli motto: "Vi skall kämpa till sista hen!" Kuva: Anukatariina

Puistujuhla oli maksullinen, ja Ruotsin kohonnan terrorismiuhan takia sinne ei saanut ottaa minikäänlaista laukkuja mukaan, pois lukien lääkkeille tarkoitettuja pieniä laukkuja ja vaippapussit. Niinpä jäimme pois kulkueesta ennen puistujuhlaa ja lähdimme TaruNinan, Mimmin ja Yvonnen kanssa etsimään dinneripaikkaa. Ja sellainen löytyikin matkal-

la hotellille. Mainio italialainen, jonka tarjoilija hoiti meidän palvelun hyvällä huumorilla.

Tukholman Pride 2024 oli 'once in a lifetime' – kokemus. Upea kokemus, jossa monet menneet traumat huuhtoutuivat pois väkijoukon kannustaessa.

Verkostoitumista Tukholmassa

Sini ja Anukatariina

Kävimme paraatia edeltävänä perjantaina Tukholman Pride Housessa katselemaan, olisiko siellä mitään kiinnostavaa. Kohonnan terrorismiuhan takia laukkuja ei saanut viedä sisätilaan. Sinillä oli pieni olkalaukku, johon mahtuivat meidän kännykkämme, ja sekään ei kelvannut. Meille osoitettiin lähellä sijaitseva tavaransäilytystoimintaa harjoittava liike, jonne saatoimme sen laukun viedä – seitsemän euron tuntihinnalla.

PrideHouse oli aika tavalla samantapainen kuin se on ollut Helsinki Pridessa takavuosina. Siellä oli mm. valokuvanäyttely ukrainalaisista sateenkaari-ihmisistä, joista moni oli kärsinyt monin erityisin tavoin sotatilasta. Sateenkaari-aiheista rekvisiittaa myytiin järjestävän organisaation lisäksi myös muiden ruotsalaisten järjestöjen toimesta.

Tapasimme siellä Ruotsin suurimman transjärjestön Transsammansin väkeä. Esittelimme DwC:n kotisivuja ja erityisesti Yvonnen kääntämä jäsenlehtien työelämänumero kiinnosti heitä. Kerroimme Pohjoismaiden ministerineuvoston tukemasta työelämäprojektista, johon Anukatariina on osallistunut. Heillä ei vaikuttanut olevan siitä tietoa, vaikka hanketta koordinoidaan Ruotsissa.

Pride-kulkueen jälkeen sunnuntaina vierailimme vielä sisärjärjestömme TransBrunchilla Cafe Dynamossa. Kahvila on paikallinen asukastila Södermalilla mukavan kävelymatkan päässä hotellistamme, niinpä otimme jo matkatavarat mukaamme. Hieman piti kävellä ylämäkeä ja alamäkeä, mutta saavuimme paikalle hieman etuajassa ja istahdimme kahvilan eteen penkille. Pian jo ovi aukaistiin ja meidät toivotettiin tervetulleiksi. Paikalla oli vapaaehtoinen vohvelinpaistaja sekä yhdistyksen puheenjohtaja. Otimme vohvelit sekä kahvin ja teen. Olisimme maksaneet vapaaehtoisen tukimaksun muttei meillä ollut käteistä ja sähköisesti se ei heillä

Sini sovittelemassa korviksia Pride Housessa. Kuva: Anukatariina

onnistu. Meidät ohjattiin mukavalle vanhalle sohvalle. Yhden pöydän ääressä istui jo pari nuorempaa henkilöä.

Hetken päästä saimme pöytäämme sisärjärjestömme (FPES) juuri valitun uuden puheenjohtajan Helena Berglundin. Hän on ammatiltaan Tukholman yliopiston tutkija ja on ollut myös pitkäaikainen järjestön varapuheenjohtaja.

Keskustelimme heidän järjestönsä nykytilanteesta. Tiesimme, että viime aikoina järjestössä oli ollut kaikenlaisia epäselvyyksiä, mutta nyt asiat ovat jälleen kunnossa. Helena kertoi, että näistä brunchejä järjestetään Cafe Dynamossa kerran kuussa ja sen lisäksi on pienempiä tapaamisia eri puolilla kaupunkia neljä kertaa kuussa. Osallistujamäärät vaihtelevat. Brunchit ovat tuoneet mukaan paljon nuorempaa väkeä, sillä keskimäärin järjestön

jäsenten ikähaitari liikkuu 50 ja 65 vuoden välillä. Vanhimmat jäsenet ovat jo yli 90-vuotiaita ja nuoremmat 15-vuotiaita. Transfeminiinejä on jäsenistä 80% . Aikaisemmin Ruotsissa oli myös aktiivinen potilasjärjestö transihmisille, mutta se oli lopetanut toimintansa. Pari vuotta sitten perustettiin uusi, joka tarjoaa palveluja toistaiseksi vain verkossa. Translasten vanhemmilla on oma, aktiivinen järjestönsä, heidät jo huomasimme edellisen päivänä paraatissa.

Helena lähti johdattelemaan uusia tulokkaita eri pöytiin toistensa seuraan ja me saimme seuraksemme Jane Emilian, jonka tapasimme jo paraatissa. Selvisi, että tämä oli hänen ensimmäinen kertansa Pridessa ja hän oli todella onnellinen, että oli tullut. Ja kuinka ollakaan, keskustellessamme selvisi, että meillä on jotain muutakin yhteistä: hän on muusikko, tarkemmin sanottuna jo ulkomailakin esiintynyt urkuri. Aika juoksi rupallessa ja kohta juoksimme mekin kohta satamaa jatkaaksemme laivalla kohti Helsinkiä.

Matka oli erittäin onnistunut. Kiitos vielä Yvonnelle kaikista matkan järjestelyistä!

Helena Berglund TransBrunchilla Cafe Dynamossa.

Sini ja Anukatariina Jane Emilia Schüttin seurassa. Kuva: Jane Emilia

Turusta Tukholman Prideen

Teksti ja kuva: Monica

Kun kuulin sisarten suunnitellusta matkasta Tukholman Prideen, mietin että itsekkin olisi kiva käydä katsomassa millaista meno on edistyneemmässä naapurimaassa Pride-juhlissa.

Matkan hinta vaikutti minusta kuitenkin hieman kalliilta. Niinpä lähdin itse tutkimaan, mihin hintaan minä voin saada tehtyä tuon matkan. Lisäksi minun oli huomioitava minkä verran voin saada töistä vapaata. Olisin voinut saada myös hotelli-huoneen hintaan 51 €/yö/hlö jos olisi ollut aikaa ja hotelli olisi ollut aivan Tukholman keskustassa sisältäen myös aamiaisen.

Seuraavaksi tiedustelin tästä sisarten matkasta (Helsingistä) Tiian ja Kirsin kanssa, ovatko he halukkaita menemään mukaan. He pitivät matkaa

sen verran kalliina, ettei heillä ollut siihen varoja. Kiinnostusta heillä kylläkin oli. Kerroin, että olen itse menossa katsomaan marssia yhdeksi päiväksi ja lähtisin Turusta perjantai-iltana ja tämä matka ei olisi läheskään niin kallis. Tällöin he päättivät lähteä mukaan. Soittelin vielä Saijalle, olisiko hän myös kiinnostunut lähtemään mukaan.

Niinpä koitti lähdön hetki ja sain toimia matkaoppaana noille ensikertalaisille, itse kun olen käynyt hyvinkin tiuhaan Tukholmassa heti koronarajoitusten hellittäessä, milloin vain Tukholmassa tai jatkanut matkaani toisaalle. Tiesin, että kannattaa ostaa bussilippu laivan infosta Cityterminaaliin menevään bussiin ja Presbyrånista = (Ruotsin R-kioski) päivän lippu paikallisliikenteen kulkuneuvoihin.

Tiia, Monica, Kirsi ja Saija Tukholmassa.

Cityterminaaliin päästyämme ja matkaa jatkaaksemme huomasin yllättäen Tiian ja Kirsin olevan joukosta poissa. Jäimme odottelemaan heitä joksikin aikaa ja pian he ilmestyivätkin. Kävi ilmi, ettei Kirsi voinut käyttää liukuportaita kipeän lonkkansa vuoksi, ja siksi he joutuivat käyttämään tavallista hissiä. Veimme suurimmat tavarat säilöön ja mukaan otimme vain tarpeellisen. Kello oli tuolloin noin 8 aamulla ja menimme aseman kahvioon sekä kävimme istumassa odotellen kaveriani, joka tuli junalla Örebrosta noin klo 9.15

Odottelimme häntä Hötorgetin laitamilla, jonne menimme metrolla. Hötorgetilla huomasimme, että Tiian reppu oli tullut tiensä päähän ja piti löytää joku laukkuliike, mutta pian huomasin niitä olevan kaupan torillakin. Kun kaverini oli löytynyt, menimme syömään Hötorgethalleniin Kajsas Fisk-Fiskbistroniin, jossa olen aiemminkin käynyt aterioimassa.

Kävi myös ilmi, että Tiia täytti tuona päivänä 60 vuotta ja päätimme juhlia sitä jollain tavoin paluumatkalla. Odotellessamme kulkuetta torilla kävimme kaverini kanssa katsomassa hotellia, johon menen 8.9. lähtiessäni lomareissulle.

Pian väkeä alkoi kerääntyä Pride-kulkueen reitin tuntumaan, johon mekin sitten menimme. Kun kulkueessa oli jo tututkin jo menneet ja ylävitoiset oli paiskattu, lähdimme metrolla kohti Cityterminaalia

koska käveleminen oli Kirsille hankalaa ja muutenkin väkeä tuntui kulkueessa riittävän loputtomiin.

Paluumatkalla vielä kävi niin, että Kirsi ja Tiia jäivät jumiin hissiin, kun hissi pysähtyi kerrosten väliin. Heidän lisäksensä hississä oli ollut rouva, jolla oli ollut mukana painava laukku, jolloin hissiin tuli ylikuormaa. Tämä tietty koetteli Kirsin, miksei Tiiankin hermoja ja päätettiin mennä kahville johonkin ja laadata kännyköitä.

Aikamme kuluiksi katseltiin hieman lähiympäristöä ja söimme suklaapatukat, ikään kuin alkupaloiksi Tiian synttäreille. Pian se kellokin lähestyi kello 18.30:a jolloin bussi kohti satamaa lähti.

Matkasta Tiialle ja Saijalle tuli elämys. Tiia oli jo aiemmin haaveillut käyvänsä Tukholmassa maissa naisena. Minulle matka tarjosi uutta näkemystä siitä millainen kansanjuhla Pride voi olla, kun kansa hurrasi muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta kulkueessa oleville.

Lisäksi oli mukava tarjota ystäville sellaisia elämyksiä, jotka olisivat ilman minun apuani jääneet toteutumatta. Laivalle päästyämme tarjosimme vielä Tiialle illallisen ja lasin kuohuvaa. Matkan hinta oli laivaliput hytteineen 90 €/hlö bussilippu maksoi meno-paluu 13 €/hlö ja päivän lippu metroon 15 €/hlö.

Kutsu Dreamwear Club DwC ry:n syyskokoukseen 2024

Dreamwear Club DwC ry:n kevätkokous pidetään 28.9.2024 klo 13.00

Paikka: Maalaishotelli Morva

Morvantie 189, 42140 Juokslahti

Kevätkokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Kokoukseen voivat osallistua Dreamwear Club DwC ry:n jäsenet.

Kutsu Dreamwear Club DwC ry:n syystapaamiseen 2024

Tervetuloa Dreamwear Club DwC ry:n syystapaamiseen 27.5.-29.9.2024!

Paikka: Maalaishotelli Morva,
Morvantie 189, 42140 Juokslahti

morva.fi

Tapaamiseen voivat osallistua Dreamwear Club DwC ry:n jäsenet

Ilmoittautuminen

- 18.9.2024 mennessä
- Linkki ilmoittautumislomakkeeseen:
<https://forms.gle/E5nWW5ws8G4KoWij8>

Hinnat

- 2 h huone 149 €/vrk
- 4 h huone 199 €/vrk
- 1 h huone 119 €/vrk.

Huoneen hinta sisältää aamiaisen, liinavaatteet, pyyhkeet sekä saunan käytön.

Rantamökki 4 henkilölle 160 €/vrk tai 6 henkilölle 200 €/vrk.

- Sisältää liinavaatteet ja pyyhkeet
- Mahdollisuus aamiaiseen, 16 €/henkilö

Asuntovaunupaikka

28 €/vrk. (enintään. 4 h)

- Sisältää sähkön ja suihkun käytön.
- Mahdollisuus aamiaiseen, 16 €/henkilö

Perjantain ruokapaketti: 30 €/henkilö. Tulokahvi ja suolainen, Buffet-illallinen

Lauantain ruokapaketti: 50 €/henkilö. Kevyt keittolounas, kahvit sekä Buffet-illallinen

Yksittäisiä tarjoiluja ostettavissa erikseen.

Osallistumismaksu: 10 €, maksetaan TaruNinalle käteisenä paikan päällä.

DwC:n syystapaamisen 2024 ohjelma:

pe 27.9.2024

- 14.00 Ilmoittautuminen alkaa, tarjolla kahvia, teetä ja suolaista
- 17.30-18.30 Iltapala
- 19.00 Iltaohjelmaa

la 28.9.2024

- 07.00-10.00 Aamusauna
- 08.00-10.00 Aamiainen
- 09.00-14.00 Meikkaus, hinta 25,00 €/meikki
- 10.00-11.00 Puolisoiden tapaaminen
- 10.00-11.00 Hallituksen kokous
- 12.30-13.00 Keittolounas
- 13.00-15.00 Syyskokous
- 15.00-15.30 Kahvi
- 15.30-17.00 Keskustelutilaisuus
- 18.00 Illallinen
- 19.30- Tanssimusiikkia Popgones-yhtyeen tahdissa

su 29.9.2024

- 08.00-10.00 Aamiainen
- Huoneiden luovutus klo 12.00